

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Regionaalarengukomisjon

2013/2006(INI)

12.7.2013

ARVAMUS

Esitaja: regionaalarengukomisjon

Saaja: tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon

Euroopa taasindustrialiseerimine konkurentsivõime ja jätkusuutlikkuse
edendamiseks
(2013/2006(INI))

Arvamuse koostaja: María Irigoyen Pérez

PA_NonLeg

ETTEPANEKUD

Regionaalarengukomisjon palub vastutaval tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab, et kuigi tööstussektor on kestva majanduskriisi tõttu palju kannatanud, on see kahtlemata jätkuvalt ELi üks põhieelistest rahvusvahelisel tasandil ja oluline liikumapanev jõud, et saavutada strateegia „Euroopa 2020” majanduskasvu, tööhõive, innovatsiooni, teadusuuringute, arengu, jätkusuutlikkuse ja konkurentsivõime eesmärgid; juhib tähelepanu sellele, et tööstustoodangu kogumaht on praegu 10% väiksem kui enne kriisi ning tööstuses on kadunud üle 3 miljoni töökoha; täheldab siiski ohtu, et kasvab nende töötajate puudus, kelle oskused vastavad säästva arengu spetsiifilistele vajadustele;
2. peab murettekitavaks asjaolu, et paljusid Euroopa traditsioonilisi tööstuskeskuseid mõjutab suuremahuline deindustrialiseerimine; on seisukohal, et endised tööstuspiirkonnad saavad anda reindustrialiseerimisse olulise panuse; osutab sellega seoses asjaolule, et üldsuse tähelepanu on varasematelt tööstuspiirkondadelt ära nihkunud ja erilisi probleeme arvesse võttes on vaja tagada konkreetsete piirkondlike arengustrateegiatega jaoks piisavad investeerimisvõimalused; toetab sellega seoses nn tagasitoomise algatusi, millega üritatakse tootmist ja teenuseid kolmandatest riikidest tagasi tuua;
3. peab väga murettekitavaks finants- ja majandussurutise tagajärgi, investeringute vähenemist ja kasvavat ebavõrdsust ELis, eriti liidu piirkondade seas tootlikkuse, konkurentsivõime ja jõukuse seisukohast; juhib tähelepanu sellele, et esmatähtis on võtta kindlaid poliitilisi meetmeid ja eraldada jätkusuutliku Euroopa tööstuse taassünni toetuseks piisavaid rahalisi vahendeid, pannes muu hulgas rõhku kultuuri- ja loomemajandusele ning uutele tehnoloogiatele, nagu nanotehnoloogiad, biotehnoloogiad, mikroelektronika; rõhutab, et vastasel korral on tööstusliku tootmise järsul langusel tõsiselt kahjulik mõju mitte ainult ELi tootmismahule, vaid ka sotsiaalsele ja territoriaalsele ühtekuuluvusele, samal ajal kui ELi tehnoloogiline mahajäämus teistest kõrgetehnoloogia keskustest, st Ameerika Ühendriikidest ja BRIC-riikidest, ohtlikult kasvab;
4. rõhutab, et tulevane ühtekuuluvuspoliitika on üks peamistest ELi poliitikameetmetest, mille abil aruka spetsialiseerumise kaudu edendada tööstuslikku innovatsiooni, et toime tulla probleemidega, mis seonduvad säästva energia, kliimamuutuse ning materiaalsete ja inimressursside tõhusa kasutamisega; on seetõttu seisukohal, et tulevase ühtekuuluvuspoliitika ning Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide toetus on ülioluline ELi ja piirkondade taasindustrialiseerimiseks tõeliselt moodsa tööstuspoliitika abil, mis peab olema kaasav, kestlik, energiatõhus ja väga konkurentsivõimeline; nõuab paremat kooskõlastamist ja koostõimet ühtekuuluvuspoliitika ja Horisont 2020 programmide vahel, et luua piirkondlikud innovatsioonikeskused ja suurendada innovatsiooni piirkondlikul tasandil;
5. rõhutab, et piirkonna eripära ja spetsiifilisi tugevaid külgi tuleb arvesse võtta, kui kavandatakse piirkondlikke tööstusliku arengu strateegiaid iga piirkonna ja sektori tarvis, et saavutada Euroopa tööstuse kõrgetasemeline spetsialiseerumine;

6. rõhutab, et piirialadel on tööstusprobleemid ühiste territoriaalsete eripärade tõttu sageli mõlemal pool piiri ühesugused; kutsub komisjoni, liikmesriike ning kohalikke ja piirkondlikke asutusi üles töötama välja piiriüleseid strateegiaid tööstuse ümberkorraldamiseks eesmärgiga luua piiriüleseid klastreid, samuti ühiseid koolitus- ja tööhõivestrateegiaid, mis sobiksid piiriülestele asustuskeskustele;
7. rõhutab, et nii ELi tasandil kui ka riiklikes reformikavades on vaja välja tuua tööstusalase konkurentsivõime selged poliitilised strateegiad, kasutades selleks sihipärasemat territoriaalset ja strateegilist lähenemisviisi, mis hõlmab prioriteetide seadmist järgmistes valdkondades: lihtsam juurdepääs finantseerimisele ja mikrokrediitvõimalustele, teadus- ja arendustegevuse, hariduse, kutsehariduse ja elukestva õppe toetamine, halduslik lihtsustamine ja suutlikkuse suurendamine, et ettevõtted saaksid tegutseda võimalikult väikeste kuludega, selged keskkonnanormid, tööjõu maksustamise vähendamine, suurem paindlikkus tööturul, keskkonناسäästliku infrastruktuuri parandamine, kohalike ja piirkondlike omavalitsuste ning avaliku ja erasektori sidusrühmade suurem kaasamine ja koordineerimine ning VKEde, ettevõtjate ja sotsiaalsete ettevõtete tugev toetamine; on veendunud, et eri valitsustasandite ja sidusrühmade vahelist kooskõlastamist on võimalik parandada, kui lisada kavandatavad piirkondlikud paktid ja vahendid partnerluslepingutesse eesmärgiga tuua need toimijad kokku, et nad kooskõlastaksid oma meetmeid ja rahalisi vahendeid ja suunaksid need strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide ja sihtide saavutamiseks;
8. on seisukohal, et Euroopa taasindustrialiseerimisega peavad kaasnema jõupingutused noortele töökohtade loomiseks, mistarvis on vaja tagada, et liidu tööhõivestrateegiad oleksid kohandatud Euroopa tööstuse tulevastele vajadustele, vaja on alгатada piirkondlikke ja riiklikke programme, et anda noortele kvaliteetset tehnikaalast haridust, ning edendada ettevõtlikkust noorte seas, tehes selleks kättesaadavaks Euroopa fondid ja ettevõtlusnõustamine;
9. tuletab meelde, et piirkondlik majandus on võtmetähtsusega aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu saavutamiseks, kuna sel tasandil on nii vajalikud teadmised kui ka suutlikkus, et kohalikke sidusrühmi piirkonna eripära arvestades mobiliseerida; peab väga oluliseks ühendada piirkondlikul, riiklikul ja Euroopa tasandil innovatsiooni ja jätkusuutlikkuse tegevuskavad, töötades selleks piirkondlikul ja riiklikul tasandil välja arukat spetsialiseerumist käsitlevad teadusuuringute ja innovatsioonistrateegiad (RIS3);
10. on arvamusel, et selleks, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid saaksid strateegilise integreeritud lähenemise osana anda sihipärasemat toetust, peaks RIS3 strateegiate elluviimine jääma eeltingimuseks, et saada rahalisi vahendeid tulevase ühtekuuluvuspoliitika teadus- ja arendustegevuse ning innovatsiooni eesmärkide raames; osutab sellele, et need RIS3 strateegiad, mis põhinevad piirkondade suhtelistel eelistel, edendavad tootlikkust tõstvad meetmeid, meelitavad tänu tugevale finantsvõimendusele ligi avalikku ja erakapitali ning aitavad piirkondadel koondada oma vahendeid vähestele põhiprioriteetidele, et kättesaadavaid vahendeid tõhusamalt kasutada;
11. rõhutab, et riiklikud ja piirkondlikud asutused peavad majandusliku, sotsiaalse ja keskkondliku innovatsiooni seadma kesksele kohale oma pikaajalise säästva arengu strateegias, mida toetavad tugevad võrgustikud, teadmiste vahetamine ja teadmushaldus

ning innovatsiooni ökosüsteemid, mis koosnevad kõrgspetsialiseerunud VKEde ja tööstusharude klastritest; toetab tööstusparkide laienemist, selleks tuleks teha koostööd riiklike ja kohalike asutuste, ettevõtjate ning teadus- ja arendusorganisatsioonide vahel;

12. jagab komisjoni ja nõukogu arvamust, et konkurentsivõime kasv siseturul, aga ka kaubanduses kolmandate riikidega peaks olema absoluutne prioriteet; kutsub liikmesriike ja komisjoni üles, et nad toetaksid tööstusettevõtete, eriti VKEde eksporti ja nende tegevuse rahvusvaheliseks muutmist; rõhutab, kui vajalik ja oluline on luua Euroopa standardid, mida EL laialdaselt kohaldaks ja kaitseks maailmaturul, eriti seoses keskkonnavalase ja sotsiaalse vastutusega, nii et Euroopa ettevõtjate rakendatavad uuenduslikud meetmed ei seaks neid ebasoodsamasse olukorda, vaid muutuksid järkjärgult hoopis ülemaailmseks standardiks ka vastastikkuse põhimõtte järgimise abil;
13. peab väga murettekitavaks majandus- ja finantskriisi negatiivset mõju ELi piirkondade suutlikkusele rahastada arukaks, jätkusuutlikuks ja kaasavaks majanduskasvuks tootlikke investeeringuid, mis seab ohtu strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide saavutamise;
14. kutsub komisjoni üles tegema ettepaneku minimaalse keskkonna- ja sotsiaalmaksu kehtestamiseks impordile kolmandatest riikidest, et täita Euroopa sotsiaalsed ja keskkonnastandardid, mida ELi tööstus peab järgima;
15. on arvamusel, et toetuste kõrval peavad ka laenud, riskikapital, garantiid ja muud finantskorraldusvahendid täitma olulisemat rolli ELi tööstuse konkurentsivõime edendamisel; nõuab rahastamisvahendite nõuetekohast kasutamist, selleks tuleks erinevat liiki rahalised toetused, nii otsesed kui ka kaudsed, eelkõige sellised, mis on kättesaadavad VKEdele ja sotsiaalsetele ettevõtetele, omavahel ühendada ja saavutada nende koostoime, et pakkuda vajadustele vastavat juurdepääsu rahastamisele; rõhutab, et paremini on vaja kooskõlastada ELi üksikuid poliitikavaldkondi ja Euroopa taasindustrialiseerimise eri rahastamisallikaid vastavalt eeskirjadele, mis on ette nähtud õigusaktide paketi, mis käsitleb ühtekuuluvuspoliitikat aastatel 2014–2020;
16. on seisukohal, et arvestades praegust finants-, majandus- ja sotsiaalkriisi, on avaliku ja erasektori investeeringud oluline osa jätkusuutliku majanduskasvu üldstrateegiast; toetab sellega seoses riigiabi korra üldist reformi, mistarvis tuleks kasutada lähenemist, mis põhineb suuremal määral sotsiaalsetel ja majanduslikel kaalutlustel, ning paindlikumalt tuleks kohaldada konkurentsieeskirju, mis on sätestatud ELi toimimise lepingu artiklites 101 ja 102; kordab, et rohkem tuleb arvesse võtta riiklike kulutuste kvaliteeti ja tõhusust.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	10.7.2013
Lõpphääletuse tulemus	+: 42 -: 0 0: 3
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Catherine Bearder, Victor Boştinaru, John Bufton, Nikos Chrysogelos, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Vincenzo Iovine, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva Kekuš, Constanze Angela Krehl, Jacek Olgierd Kurski, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Younous Omarjee, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Cornelia Ernst, Ivars Godmanis, James Nicholson, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Elisabeth Schroedter, Evžen Tošenovský